

שיקוליו המוטעים של אדם אחד עלו

למשלם המיסים חצי מיליארד ל"י

המיליונים נשפכים

בן־דרור

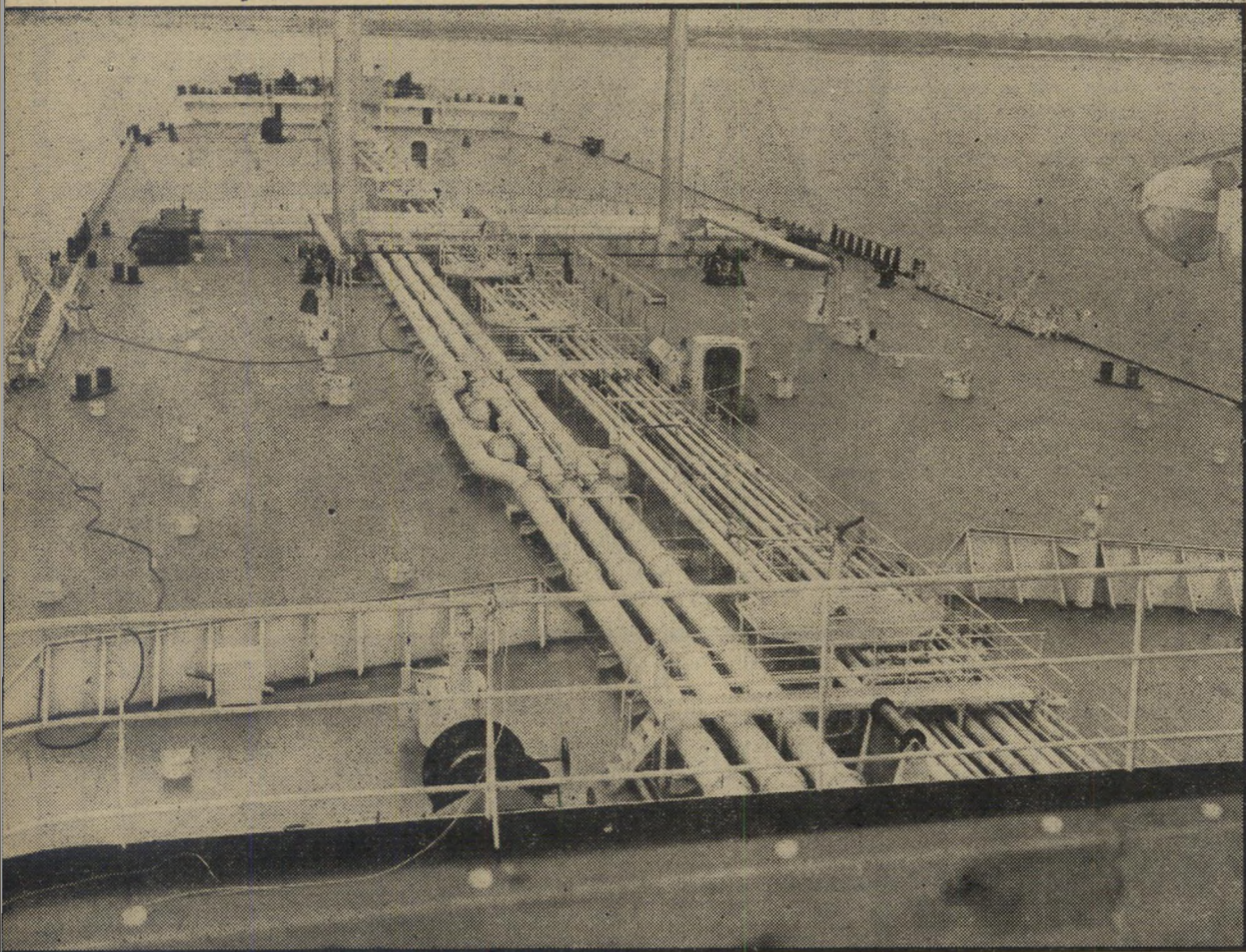
מנכ"ל חברת הצי נור, שספיר לא העו לסלקו לאחר ההפסד המזעזע הראשון, גרט עתה להפסד מדהים נוסף.

ל פני כשבועיים נרעש עולם־הנפט הבינלאומי כולו, בעקבות שמועה שר חלפה בו. לפיה, קנתה חברה מסוימת מיכלית חדשה בת 280 אלף טון במחיר שלא נשמע דוגמתו: 80 מיליון דולר. דהיינו, 285 דולר לטון־הובלה.

עולם־הנפט הבינלאומי הוא עולם חשאי, שהעסקות מתבצעות בו בסודיות. אולם הסודות הם כלפי חוץ. לאנשי המקצוע, הם מתגלים במוקדם או במאוחר.

לאחר שהתאוששו מתדהמתם, החלו אנשי נפט כרחבי העולם בודקים את השמועה, מחפשים מיהו השיאן הנועז שר הזניק את שערי־המחירים לרמה כה גבוהה, יצר תקדים שיתקדם בכולם.

כאשר הגיעה התשובה למשרדיהם המרווחים, בפניות שונות של העולם, לא

מציונרות המדיניות

הים במיוחד, כדי לכסות את מחירי הרי כנישה הגבוהה. הנזק הכולל: 20 מיליון דולר.

אולם הפנטסטי בסיספוסיו של בן־דרור הוא, שהם אינם חדשים — ולמרות זאת מרשים לו להמשיך ולכבוז מיליונים כבימים בכישרון. הסרת־תקדים.

ייצור, שיווק והובלת הנפט נחשבים לענף המסובך ביותר בעולם העסקים הדינאמי. פועלים בו נמרים טורפים, חדים כסכין־גילוח. מהמרים נועזים המסוגלים להרוויח מיליונים תוך ניצול אפשרויות סמויות, שאדם מן הישוב לא היה אפילו חולם עליהן.

בעולם הנפט מעורבים לא רק שיקולים עסקיים, אלא גם, ובעיקר, שיקולים פוליטיים. שהם כיום בעלי משקל עצום, בגלל שליטתן של מדינות־ערב בייצורו של מקור האנרגיה הזה.

הובלת הנפט הינה חלק אינטגרלי של הענף, וניצול הזדמנויות נאותות לרכישת תנאי־הובלה נוחים הינו חלק יסודי וחיוני במשחק המסוכן.

איך נקבע דב בן־דרור כאישיות המוסר

אלה, ביצעה החברה את המכירה המיועד. דת, התעשרה ביותר מ70 מיליון דולר.

עקיפת

המיכשול

לא ש"החברה הימית" היא חברה פרטית, שבעלי מניותיה דואגים להשיג מה נעשה בכספם. בן־דרור, פטור מדאגה זו: הכספים שבידו הם כספי הציבור, ומשום כך הוא רשאי להפסידם בהופשיות רבה, תוך שהוא הופך את עצמו למושג בינלאומי, בסיספוסיו הקולורסאליים הגורמים לזרימת מיליונים כבדים לתוך באר ללא תחתית.

פיספוסו האחרון של בן־דרור היה יורתר מדי אפילו עבור בעלי המניות שלו עצמו. הם סירבו לאשר לו את רכישת המיכלית במחירה האסטרונומי.

בן־דרור מצא מוצא: הוא ביקש מידדי דו הוותיק מיכאל צור, יור מועצת המנהלים של צ"מ, שצ"מ תרכוש את המיכלית, וקצא"א תחכור אותה מידיה לזמן ארוך. מובן שדמיי־החכירה יהיו גבו

שיא — ולהחמיץ תמיד את שנות השפל. בהאמינו שהמחירים ימשיכו לרדת עוד יותר.

בעבר, עלה כבר כישרונו זה של בן־דרור למשלם המיסים הישראלי הוֹנֵעֵת: בשנים 69—70 גרמו שגיאותיו הפסד של מאה מיליון דולר — למעלה מ400 מיליון ל"י.

בימים אלה חזר בן־דרור על התרגיל. הוא ידע כבר מומן כי יודקק, בסברואר הקרוב, למיכלית נוספת להובלת הנפט מהקו, אולם במקום לעקוב אחרי הנמרים המקצועיים, לרכוש את המיכלית הדרושה לפני שבעה חודשים, כאשר המחירים הדיעו לשפל חסר תקדים — המתין בן־דרור עד הרגע האחרון. עתה, כאשר מחירי המיכליות גבוהים כ־50 אחוז יותר מאשר אז — הלך וחזר מיכלית.

חברה ישראלית אחרת — החברה הימית להובלת פרי — נהגה בצורה יותר אינטיגנטי: היא ניצלה את מחירי־השפל של לפני שבעה חודשים, רכשה אז לא רק את המיכליות שהיתה זקוקה להן, אלא גם מיכליות נוספות — מתוך ידיעה ברורה שהיא תמכור אותן כאשר המחירים יחזרו ויעלו, תרוויח על כך הון. בימים

רכטר

מנכ"ל סולל־בונה צבי רכטר, שבנה לבן־דרור את הווילה שלו במחיר נוח להפליא, נעזר על־ידו בחילוצה של סולל־בונה מהבוץ הכספי שלתוכו נקלעה בשנות החיתוך.

יכלו המתעניינים אלא להתאנה, לפרוש ידיהם בייאוש: שוב, גילוי היה זה הרכוב הנוראי מישראל, דב בן־דרור — מנכ"ל חברת רוצינור־אילת־אשקלון.

רוטשילד

ההפוך

רוטשילד התפרסם בעולם בזכות כישרונו המופלג לקנות בול, למכור ביוקר, דב בן־דרור התפרסם, בעולם הרכוש, בזכות כישרונו לחכור מיכליות ברגע שמתחיל גועים לגבתי ליות